

2/

De facultate exercendi medicinam

FACTI SPECIES. - Sempronius sacerdos, medicinae et chirurgiae doctor, anno 1923 indultum a Sacra Congr. Concilii obtinuit exercendi

«medicinam naturalem» remoto tamen scandalo in visitatione mulierum. Anno tamen 1957 Ordinarius indulti exercitium coarctavit. Interposito recurso apud Sacram Congr. Concilii, haec die 27 iunii 1960, omnibus mature perpensis, respondit et declaravit: *Recursum esse reiiciendum, et indultum anno 1923 concessum amplius non valere*. Adversus hanc decisionem Sempronius rursus recurrens oppositionem promovit apud eandem Sacram Congregationem, quae die 25 octobris 1960 respondit: «*In decisis, ut supra*». Modo Sempronius recursus interposuit apud Signaturam Apostolicam adversus rescriptum Sacrae Congr. Concilii.

ANIMADVERSIONES. - Novam Signaturae Apostolicae competentiam determinant Const. *Regimini Ecclesiae Universae*, quae a Kalendis Martiis anni 1968 vim obtinuit, et *Normae Speciales*, quas Summus Pontifex die 23 martii 1968 adprobavit. Ideo ipsa, per Sectionem Alteram cognoscit recursum adversus decisionem competentis Dicasterii Curiae Romanae, quoties decisio lata est post diem 1 Martii 1968, et allegatur legis violatio.

DECISIO. - In Congressu diei 21 maii 1968 decretum est: *Recursum admitti nequit*, cum decisio impugnata pluribus annis antecesserit vigentem competentiam Signaturae Apostolicae circa contentiones ortas ex actu potestatis administrativae ecclesiasticae.